
En häst som sliter sig för att komma till gräset

Vidar har bakgrund med mycket bråk och han har då lärt sig att det enda sättet att få äta gräs är att slita sig loss och dra iväg. Efter att Marie tog över honom har hon därför undvikit att vara nära gräset, vilket innebär att de knappt varit utanför hagen. Under vårvintern har Marie övat på "vänta-signal" och "varsågod-signal" med hö och hink och det har gått jättebra.

I denna film ska de ut på en liten gräskant för första gången. Vi har skapat en miljö där de båda kan lyckas: Anne (som filmar) öppnar grinden och kliver bakåt så det skapas en pytteliten, begränsad gräsyta. Då vet Marie att Vidar inte kan sticka ifrån henne, något som är avgörande för att hon ska kunna slappna av och lita på att detta kommer fungera bra. Hennes avslappning har i tidigare träning visat sig vara av stor vikt för att Vidar ska behålla lugnet och kunna behärska sig.

För att Vidar också ska vilja gå ifrån gräset igen har vi gjort ett mönster:

- Stå och vänta vid grinden – kontakt med Marie
- Grinden öppnas
- Kontakt – sedan varsågod och ät gräs
- Njuta av stunden i gräset
- Lyfta upp huvudet – godis

– Lämna gräset (stänga grinden) och få äta godis i en hink i hagen

<https://vimeo.com/422466283/7381077309>

Nedan finner ni nästa steg med Vidar, där vi tränar på ett ställe där gräset inte är så gott. Vi skapar då en situation där det är mer sannolikt att Vidar och Marie lyckas. När detta fungerar bra kan vi stegvis ta oss till mer utmanande gräs. Tex större öppna ytor och godare gräs. När utmaningen blir för stor kan vi alltid ta oss ett steg tillbaka och öva på en lättare plats igen.

Det visade sig att Vidar blir mer påverkad av separationen från sin kompis än vad vi från början förstod, även om han hela tiden var inom synhåll. Så när Anne började ha med sig Vidars kompis så han kunde vara riktigt nära, då blev gräsutmaningen lite lättare!

<https://vimeo.com/427805249/8c5b092542>